

İlgili Kanun / Madde
4857 S. İşK/18-21

ANKARA
BÖLGE ADLİYE MAHMEMİ
6. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2025/3125

Karar No. 2026/265

Tarihi: 22.01.2026

- GEÇERSİZ FESİH
- ON YILLIK KIDEMİ OLAN İŞÇİNİN SADECE İKİ KEZ İHTAR ALMIŞ OLMASI
- İŞİNİN HAKARET YA DA FİZİKİ MÜDAHALESİNİN OLMADIĞI
- FESHİN ÖLÇÜLÜLÜK VE SON ÇARE OLMA İLKESİNE AYKIRI OLMASI

ÖZETİ Davacının davalı nezdinde 10 yıla yakın çalışması bulunmakta olup, dosya içerisinde bu çalışma süresi zarfında sadece 2 olaya ilişkin olarak işyeri şikayet ve savunma dilekçeleri bulunduğu anlaşılmıştır. Bu olaylardan birinin 15.09.2022 tarihinde davacının çöpleri topladığı sırada gerçekleştiği ve hak düşürücü ile makul sürelerin geçtiği dikkate alındığında bahsi geçen olayın haklı veya geçerli feshe konu edilmeyeceği, diğer olayın ise 15.10.2024 tarihinde gerçekleştiği ve davalı tanığı Murat isimli çalışanın şikayet dilekçesinde belirttiği üzere davacının çay servisi yaparken bardağı masaya sert bir şekilde vurduğu ve boş bardağı sürükleyerek aldığı, ayrıca davacının getirdiği içecekleri bilgisayarın arka veya yan kısmı gibi ulaşılamayacak yerlere koyduğu savunulmuş olup, ayrıca davacı ile yaşanan tartışmadan da bahsedildiği görülmüştür.

Davacının söz konusu olayda hakareti veya fiziki müdahalesi olduğuna dair herhangi savunma veya ispat bulunmadığı gibi davacı ile yaşanan sözlü tartışmanın başlı başına geçerli bir fesih nedeni de

oluşturmadığı ortadadır. Ayrıca, bahsi geçen bu olay nedeni ile davacıya yazılı uyarı vb. cezalar verilebilecekken, feshin son çare olması ilkesine de aykırı bir şekilde davacının iş sözleşmesinin feshedilmesi de ölçülü değildir.

Dolayısı ile ilk derece mahkemesince, davalı işverenin davacının çalıştığı süre zarfında hakkında herhangi bir tutanak tutmadığı veya yazılı bir uyarıda da bulunmadığı gözetilmeksizin, salt davalı tanıklarının soyut ve genel ifadelerine istinaden feshin geçerli nedene dayandığını kabulü hatalı olmuştur.

Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; müvekkilinin iş sözleşmesinin haklı veya geçerli bir neden olmaksızın feshedildiğini ileri sürerek feshin geçersizliğinin tespiti ile işe iadesine karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalı vekili cevap dilekçesinde özetle; davanın reddine karar verilmesini istemiştir.

İlk derece mahkemesi tarafından davanın reddine karar verilmiştir.

Karara karşı süresinde davacı vekilince istinaf kanun yoluna başvurulmuştur.

Davacı vekili istinaf dilekçesinde özetle; huzurdaki davada ispat yükünün işverende olduğunu, tanık beyanlarının aleyhe yorumlandığını ve halen işyerinde çalışan davalı tanık beyanlarının hükme esas alındığı gibi beyanlarında çelişkilerle dolu olduğunu, yine davalı tanığı Mesut'un kişisel husumeti nedeni ile asılsız iddialarda bulunduğunu, müvekkili ile ilgili yakınmalarının oldukça geniş bir zaman dilimi aralığında ve üzerinden yıllar geçen ve de tekrarlanmamış olaylardan ibaret olduğunu, fesih sebebinin açık ve kesin olarak belirtilmediğini ve feshin son çare olmalı ilkesine de uyulmadığını ileri sürerek; kararın kaldırılmasını istemiştir.

İstinaf incelemesi 6100 sayılı HMK'nun 355. maddesi uyarınca, resen gözetilmesi gereken kamu düzenine aykırılık taşıyan haller dışında, istinaf dilekçesinde belirtilen sebeplerle sınırlı olarak yapılmıştır.

Dairemizce dosya üzerinden yapılan inceleme sonucunda; davacının iş sözleşmesinin 30.10.2024 tarihli noter ihtarı ile 25.10.2024 tarihinde İş Kanunu'nun 25/II maddesi uyarınca feshedildiğinin belirtildiği, fesih nedeni olarak davacının geçmişten bu yana gelen iş barışını bozan ve diğer işçilere sataşmaya varan davranışları gösterildiği ve süreç içerisinde de davranışlarının değişmediğinin belirtildiği saptanmıştır.

Davacının davalı nezdinde 10 yıla yakın çalışması bulunmakta olup, dosya içerisinde bu çalışma süresi zarfında sadece 2 olaya ilişkin olarak işyeri şikayet ve savunma dilekçeleri bulunduğu anlaşılmıştır. Bu olaylardan birinin 15.09.2022 tarihinde davacının çöpleri topladığı sırada gerçekleştiği ve hak düşürücü ile makul sürelerin geçtiği dikkate alındığında bahsi geçen olayın haklı veya geçerli feshe konu

edilmeyeceği, diğer olayın ise 15.10.2024 tarihinde gerçekleştiği ve davalı tanığı Murat isimli çalışanın şikayet dilekçesinde belirttiği üzere davacının çay servisi yaparken bardağı masaya sert bir şekilde vurduğu ve boş bardağı sürükleyerek aldığı, ayrıca davacının getirdiği içecekleri bilgisayarın arka veya yan kısmı gibi ulaşılacak yerlere koyduğu savunulmuş olup, ayrıca davacı ile yaşanan tartışmadan da bahsedildiği görülmüştür.

Davacının söz konusu olayda hakareti veya fiziki müdahalesi olduğuna dair herhangi savunma veya ispat bulunmadığı gibi davacı ile yaşanan sözlü tartışmanın başlı başına geçerli bir fesih nedeni de oluşturmadığı ortadadır. Ayrıca, bahsi geçen bu olay nedeni ile davacıya yazılı uyarı vb. cezalar verilebilecekken, feshin son çare olması ilkesine de aykırı bir şekilde davacının iş sözleşmesinin feshedilmesi de ölçülü değildir.

Dolayısı ile ilk derece mahkemesince, davalı işverenin davacının çalıştığı süre zarfında hakkında herhangi bir tutanak tutmadığı veya yazılı bir uyarıda da bulunmadığı gözetilmeksizin, salt davalı tanıklarının soyut ve genel ifadelerine istinaden feshin geçerli nedene dayandığını kabulü hatalı olmuştur.

Yargılama sırasında aldırılan bilirkişi raporunda davalı tanık beyanları ve bordrolara göre ücret ve giydirilmiş ücret miktarlarının isabetli bir biçimde tespit edildiği anlaşılmış olup, Yargıtay içtihatları uyarınca davacının kıdemi ve fesih nedeni dikkate alındığında işe başlatmama tazminatının davacının 5 aylık brüt ücreti tutarında yani brüt 154.313,20 TL olarak, boşta geçen süre ücretinin ise brüt 157.644,00 TL olarak tespitine karar vermek gerekmiştir.

Açıklanan nedenlerle; davacı vekilinin istinaf başvurusunun kabulü ile 6100 sayılı HMK'nın 353-(1) b)2 maddesi uyarınca ilk derece mahkemesi kararının kaldırılarak yeniden esas hakkında aşağıdaki şekilde karar verilmiştir.

HÜKÜM: Gerekçesi yukarıda açıklandığı üzere;

A)Davacı vekilinin istinaf başvurusunun kabulü ile İlk Derece Mahkemesi kararının 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 353-(1) b)2 maddesi gereğince KALDIRILMASINA,

B)Davanın KABULÜNE,

Davalı tarafından gerçekleştirilen feshin GEÇERSİZLİĞİNE ve davacının İŞE İADESİNE,

Davacının yasal süre içinde başvurusuna rağmen davalı işverence süresi içinde işe başlatılmaması halinde ödenmesi gereken tazminat miktarının davacının kıdemi, fesih nedeni dikkate alınarak takdiren davacının 5 aylık brüt ücreti tutarı olan brüt 154.313,20 TL olarak belirlenmesine,

Davacı işçinin işe iadesi için işverene süresi içinde müracaatı halinde hak kazanılacak olan ve kararın kesinleşmesine kadar en çok 4 aya kadar ücret ve diğer hakları toplamı olan brüt 157.644,00 TL'nin davalıdan tahsili gerektiğinin tespitine,

492 sayılı Yasa gereğince alınması gerekli 732,00 TL karar ve ilam harcından, davacı tarafından peşin karşılanan 427,60 TL peşin harcın mahsubu ile bakiye

304,40 TL harcın davalıdan tahsili ile hazineye gelir kaydına,

Davacı tarafından yatırılan 855,20 TL peşin ve başvuru harçlarının davalıdan alınarak davacıya verilmesine,

Davacı tarafından karşılanan tebligat masrafı, bilirkişi ücreti, posta masrafı olmak üzere toplam 6.970,00 TL yargılama giderinin davalıdan tahsili ile davacıya verilmesine,

Davalı tarafından karşılanan yargılama giderlerinin davalı üzerinde bırakılmasına,

Suç üstü ödeneğinden karşılanan 2.080,00 TL arabuluculuk masrafının davalıdan tahsili ile hazineye gelir kaydına,

Karar tarihindeki A.A.Ü.T. 12/1-2 maddeleri gereğince kendisini vekille temsil ettiren davacı için tayin ve takdir olunan 45.000,00 TL maktu avukatlık ücretinin davalıdan tahsili ile davacıya verilmesine,

Taraflarca yatırılan ve artan avans giderinin taraflara iadesine,

C)İstinaf başvurusu kabul edilen davacı tarafından yatırılan 615,40 TL istinaf karar harcının talebi halinde ilk derece mahkemesince davacıya iadesine,

Davacı tarafından yapılan 305,00 TL istinaf yargılama gideri ile 1.683,10 TL istinaf başvuru harcının davalıdan alınarak davacıya verilmesine,

İstinaf incelemesi duruşmasız yapıldığından vekalet ücreti takdirine yer olmadığına,

HMK'nun 333.maddesi uyarınca kullanılmayıp kalan gider avansının olması durumunda sarf edene iadesine,

Kararın tebliği, kesinleşme şerhi ve harç işlemlerinin İlk Derece Mahkemesi'nce yapılmasına,

Dosya üzerinden yapılan inceleme sonucunda 7036 sayılı Kanunun 8/a.maddesi gereğince mahiyeti itibarıyla KESİN olarak 22.01.2026 gününde oy birliği ile karar verildi.